

Тема уроку: Окупаційний режим на захоплених нацистами територіях України та Європи

Стікер 5. *Нацистський «новий порядок»*

ДЖЕРЕЛО 1. Зі звернення райхскомісара України Е. Коха до українського народу. Газета «Волинь», 25 грудня 1942 р.

«Кожен з вас матиме можливість жити за своєю вірою та поглядами і бути щасливим.»

ДЖЕРЕЛО 2.

«...Мене знають як злючого пса, саме тому мене призначили райхскомісаром України...»

Ерік Кох

ДЖЕРЕЛО 3.

«Аби придушити підступи у зародку, слід з першого ж приводу вживати найжорстокіших заходів задля підвищення авторитету окупаційної влади і запобігання подальшому розповсюдженню заколоту. При цьому слід враховувати, що людське життя у цих країнах нічого не варте, і ефекту залякування можна досягти лише надзвичайною жорстокістю. ...Різновид виконання вироку має ще більше підсилити залякуючий вплив...».

**Начальник штабу Верховного командування вермахту В. Кейтель,
16 вересня 1941 р.**

ДЖЕРЕЛО 4. Офіційний документ. Секретна німецька інструкція стосовно України, листопад 1942 р.

1. Наші вороги: комуністи, прихильники Бандери, партизани. Потенційно найнебезпечніші бандерівці. За всяку ціну знищити.
2. Школи тільки 4-класові. На другий рік (1943) закрити.
3. «Просвіти» обсервувати. Там діють Б (бандерівці).
4. Відібрати культурно-освітні установи, театри, кіно.
5. Якнайменше наукових інститутів типу лабораторій і т. ін. Тільки такі, що необхідні для війська.
6. Церкви не допустити до згоди.
7. Не поборювати сухот, тифу. Закрити лікарні для населення. Стримати послуги дальших місцевих лікарів.
8. Суди лише німецькі. Кожний німець – суддя. Для населення суди передбачені на 10 років.
9. Хуліганство каральне тільки тоді, коли шкодить німцям.
10. Ширити аморальність – не карати за аборти.
11. Все, що має хребет, зламати...
12. Партизанів і націоналістів не допускати до згоди.
13. Контроль поїздів.
14. Сексоти в заводах, цехах, церквах, підприємствах, установах і т. ін. Слідкувати за ворогами Німеччини. Попи – на послуги.
15. Не говорити німцям із населенням.
16. Не говорити про непорозуміння у партії.

ДЖЕРЕЛО 5.

«...До чотирнадцяти років життя я, з точки зору фашистів, скоїв стільки злочинів, що мене слід було розстріляти принаймні от скільки разів:

1. Не виказав єврея (мого друга Шурку).
2. Займався переховуванням полоненого (Василя).
3. Приховував червоний прапор.
4. Порушував комендантську годину.
5. Не повністю повернув узяті в крамниці предмети.
6. Не здавав палива.
7. Не здавав надлишків продовольства.
8. Носив валянки.
9. Повісив листівку.
10. Крав (буряки, дрова тощо).
11. Працював із ковбасником підпільно, без патенту.
12. Утік від Німеччини (у Вишгороді).
13. Вдруге втік (на Пріорці).
14. Вкрав рушницю й користувався нею.
15. Мав боєприпаси.
16. Не виконував наказу про золото (не доніс).
17. Був антинімецьки налаштований і потурав антинімецьким настроям (був наказ про розстріл і за це).
18. Не з'явився на реєстрацію в 14 років.
19. Не доносив про підпільників.
20. Перебував у забороненій зоні сорок днів, і за одне тільки це треба було мене розстріляти сорок разів.

При цьому я не був членом компартії, комсомолу, підпілля, не був євреєм, циганом, не втрапив у заручники, не здійснював відкритих виступів, не мав голубів або радіоприймача, а був ЗВИЧАЙНІСІНЬКОЮ, пересічною, непомітною, маленькою людиною в картузі. Проте я вже НЕ МАВ ПРАВА ЖИТИ, якщо брати до уваги встановлені владою правила: зробив – одержуй.

Я живу майже через непорозуміння, тільки тому, що в поспіху і безладді їхні правила й закони не зовсім до кінця, не ідеально виконувалися...»

А. Кузнецов, «Бабин Яр»